

Fru Charlotte Antonsen havde nogle overordnede betragtninger, som vel, når det kommer til stykket, indimellem lå tættere på Fremskridtspartiets ordførers end på dagsordenslinjen. Det har vi diskuteret et par gange, men det vigtige er vel her, at vi får en dagsorden, som er præcis, og som også lægger den rigtige linje.

Hr. Kent Kirks indlæg synes jeg var mere positivt i grundtonen over for selve indholdet i dagsordenen, selv om vi jo har haft et par skærmydsler om dele af den. Det er vel heller ikke helt ulogisk, når man ser på netop de to borgerlige partiers grundtone også i andre debatter af lignende karakter, hvor man diskuterer markedets velsignelser, eller om der skal sættes begrænsninger for markedet.

Hr. Kristian Thulesen Dahl havde nogle betragtninger om, at det nu kunne være, vi blev protektionistiske, og at det var SF's ansvar. Jeg håber, jeg har tilbagevist det tidligere i debatten, bl.a. med mit eksempel om sukker, men der er utallige eksempler på, at det netop er SF, der tør gå i spidsen for at afskaffe den protektionisme, som vi i den rige verden laver for at beskytte os mod ulandene.

Det er jo sådan, at den rige verden hugger – hvis man må bruge det udtryk – flere penge fra den fattige verden, end vi giver den i ulandshjælp – hugger i den forstand, at man hindrer den i at sælge sine varer på vores markeder, og den viden ligger dybt i rygraden hos SF.

Jeg konstaterer også, man kan sige dagligt i Europaudvalget, når vi drøfter disse ting, at vi altså har en diskussion om, hvorvidt vi skal alliere os med dem, der vil være protektionister, eller vi ikke skal alliere os med dem – og vi skal ikke alliere os. Men når vi ikke kan blive enige, er det jo, fordi netop det, at vi bevæger os frem mod stadig større frihandel i verden, kræver, at der bliver opstillet spilleregler for denne frihandel; der skal altså findes en tredje vej. Hr. Duetoft påpeger så rigtigt, hvorfor det kun handler om, at man enten er protektionist, eller at man er totalt og tøjlesløs frihandelsstilhænger, når det, der er det vigtige, er, at der skal laves en tredje vej. Det er rent faktisk det skridt, vi tager i dag med dagsordenen, hvor vi starter diskussionen om, hvordan man laver en tredje vej, altså opstiller spilleregler for markedet.

Til fru Elisabeth Arnold kun den betragtning, at jeg er enig i de overvejelser om forbrugeradfærd, som hun gjorde sig. Jeg tror, det er helt afgørende – det lå også lidt i mine overvejelser om den globale landsby, som vi lever i – at når

vi snakker verdenshandel, så lever vi virkelig i den globale landsby, for når vi går ned i vores supermarked og ser efter, hvor de varer, vi køber, kommer fra, kan de altså være fra hele verden og er i stigende grad fra hele verden.

Så jeg tror, at det er den globale landsby, hvor vi skal tale sammen, og hvor vi må påtage os et ansvar som samfund i forhandlingerne, prioritere miljø, arbejdsmiljø og sociale rettigheder, men også påtage os et ansvar som enkeltindivider, som mennesker, og dermed altså også som forbrugere, der er et vigtigt element i den kommende diskussion.

Hr. Keld Albrechtsens tale var jeg lidt skuffet over. Enhedslisten krævede, at vi nu skulle bryde med WTO, GATT og EU, man kan sådan set sige med verdensøkonomien, og så kom hr. Keld Albrechtsen med nogle betragtninger om ulandshjælpen. Det, som vi har forsøgt i dag, er jo at få en diskussion om handel, miljø og sociale rettigheder, og jeg synes ikke, hr. Keld Albrechtsen kom ind på virkelighedens verden, for det kan vel ikke være sådan, at vi skal undlade at prøve at gøre noget ved problemerne. Vi har så oven i købet fået præciseret, at den anden pind ikke betyder det, som hr. Keld Albrechtsen havde opfattet, men faktisk det modsatte, idet den betyder, at det danske Folketing siger, at vi i de internationale miljøaftaler nu er positive over for at indbygge handelsrestriktioner, og dermed kan de ikke anfægtes af WTO. Det er substansen i den.

Jeg er altså skuffet, hvis det her betyder, at Enhedslisten ikke vil stemme for dagsordenen, for det er dog et skridt i den retning, som hr. Keld Albrechtsen fra talerstolen har sagt Enhedslisten mener man skal gå videre i.

Til hr. Peter Duetoft: Jeg er enig i betragtningerne om ulandshjælp. Det eneste, jeg er skuffet over ved den dagsorden, vi vedtager her, er, at vi ikke fik ulandshjælpspektet ind i den. Jeg kan også sige til hr. Peter Duetoft, at det har jeg arbejdet for, men det betyder ikke, at jeg ikke synes, det er en god dagsorden.

Det er en god dagsorden, men jeg er helt enig i betragtningerne om, at vores ulandsbistand i de kommende år skal prioriteres meget mere i retning af at hjælpe landene, så de kan leve op til de forpligtelser, der ligger i de sociale klausuler og i miljøklausulerne. Også kun på den måde kan man få en proces, hvor de får et stadigt stigende niveau, samtidig med at vi nedbryder handelsbarriererne. Det er den proces, der i de kommende år er så vigtig for verden, og derfor